

Το Θαύμα του Ταξιόδη στον μικρό Παρασκευά

Πάτερ

λέγομαι Μπάφας Ιωάννης και μένω στο Αλιβέρι Βόλου. Το τηλέφωνο μου είναι 24210.....

Την ημέρα που έγινε το επεισόδιο ήμασταν στη Θεσσαλονίκη. Ο μικρός Παρασκευάς έπαιζε με παιδιά εκεί κοντά μας και κάποιος τον χτύπησε στο μάτι. Το ματάκι του σκίστηκε πολύ βαθιά. Τον πήγαμε αμέσως στο νοσοκομείο "Άγιος Δημήτριος". Εκεί οι γιατροί μου είπαν ότι το ματάκι του παιδιού είναι χαμένο. Σε λίγο έρχεται και ο γιατρός κ.Κωνσταντίνος Πολυχρονίου:

"...Το ματάκι του το έχει χάσει το παιδί! Θα κάνω βέβαια ότι είναι δυνατόν αλλά μην τρέφετε πολλές ελπίδες.....!"

Το παιδί το έβαλαν αμέσως στο χειρουργείο και η εγχείρηση κράτησε 2,5 ώρες. Όταν βγήκε ο γιατρός έκανε ένα μορφασμό που δεν προμήνυε κάτι αισιόδοξο και σχεδόν μουρμούρισε:

"..Έκανα ότι μπορούσα. Προσπάθησα το καλύτερο, όμως το τραύμα ήταν πολύ βαθύ και αδύνατη η κόλληση του, μόνο ο Θεός θα μπορούσε να κάνει κάτι....."

Η οικογένεια μου πάτερ, είναι θρησκευόμενη. Πιστεύουμε πολύ και ο Κύριος πάντοτε μας βοηθά. Φέραμε εικόνες των Αγίων μας στο κρεβατάκι του παιδιού και παρακαλούσαμε να μεσιτεύσουν οι άγιοι προς τον Κύριο για το ματάκι του παιδιού μας.

Είχαν περάσει τρεις μέρες από την εγχείρηση και ο γιατρός κ.Πολυχρονίου ήρθε να εξετάσει το παιδί μαζί με άλλους γιατρούς:

- "...Δυστυχώς δεν έχει καμία βελτίωση. Βέβαια δεν μπορούμε να πούμε τίποτα ακόμα πριν βγάλουμε τους επιδέσμους, αλλά σας είπα από την αρχή ότι δεν υπάρχουν ελπίδες μόνον 1% ελπίζουμε και αυτό με τη βοήθεια του Θεού. Πρέπει να γίνουν και άλλες εγχειρήσεις μέσα στο χρόνο...."

Το απόγευμα μία κυρία μας έφερε μία εικόνα του Ταξιάρχη Μανταμάδου. Εμείς τον ταξιάρχη δεν τον γνωρίζαμε, είχαμε ακούσει για τον Άγιο Ραφαήλ. Μας μίλησε για τον θαυμαστό άγιο Ταξιάρχη και σταύρωσε τρεις φορές το ματάκι του. Εμείς γονατίσαμε μπροστά στην εικόνα που την είχαμε βάλει στο προσκέφαλο του παιδιού και παρακαλούσαμε τον Αρχάγγελο μέσα από την καρδιά μας. Αυτά που μας είχε πει η γυναίκα μας είχαν εντυπωσιάσει πολύ.

Στο σημείο αυτό ο κ.Μπάφας πνίγηκε σε λυγμούς και διέκοψε την αφήγηση πλυμμηρισμένος από συγκίνηση. Έπειτα από αρκετή ώρα συνέχισε.....:

....Το βράδυ της ίδιας μέρας, η αδελφή της γυναίκας μου στο Βόλο, βλέπει στο όνειρο της πως ένας Άγγελος στα χρυσά ντυμένος ήρθε στο νοσοκομείο, στο κρεβάτι που ήταν ο Παρασκευάς και του σταύρωσε το ματάκι του....

Το πρωί ήρθε από τον Βόλο με τον άνδρα της. Όταν είδε την εικόνα του Ταξιάρχη στο κρεβατάκι του παιδιού, έβαλε τις φωνές λέγοντας λόγια ασυνάρτητα. Μετά από ώρα που συνήλθε, μας είπε το όνειρο και πως το πρόσωπο του Αγγέλου που είδε στο όνειρο της ήταν το ίδιο με της εικόνας του Ταξιάρχη που μας έφερε η άγνωστη κυρία!

Στις 11 το πρωί ήρθαν πολλοί γιατροί μαζί και ο κ.Πολυχρονίου, έβγαλαν τους επιδέσμους εξέτασαν πολύ ώρα το ματάκι του με κάποιο μεγάλο φακό. Έξω στο διάδρομο μου μίλησαν:

".... Το παιδί σου δεν βλέπει. Βέβαια το περιμέναμε, θα κάνουμε και άλλες εγχειρήσεις αργότερα αλλά και πάλι οι πιθανότητες είναι ίδιες...."

Μπήκα στο θάλαμο ένα ράκος, πλησίασα το κρεβατάκι του παιδιού. Το ματάκι του ήταν λυμένο από τους επιδέσμους. Μου φάνηκε ότι η κόρη του ματιού του κινήθηκε στην ίδια ευθεία με την κόρη του άλλου ματιού. Δίπλα στο κρεβατάκι του υπήρχε ένα μπαλάκι μικρό.

"..Θέλεις να παίξουμε με ένα μπαλάκι Παρασκευά;

".. Θέλω.." μου απαντά

Δένω το καλό του ματάκι και αφήνω το χτυπημένο ακάλυπτο.

"...Έλα σήκω.." του λέω και το παιδί σηκώθηκε, κατέβηκε και αρχίσαμε να

παίζουμε! ΕΒΛΕΠΕ!

Τρέχω γρήγορα και το λέω στους γιατρούς. Δεν με πίστεψαν και χαμογελούσαν πικραμένα. Στην επιμονή μου ήρθαν και όταν το διαπίστωσαν, είπαν όλοι με ένα στόμα:

».. Μόνο ένα θαύμα θα μπορούσε να γίνει και έγινε!!!! και στρεφόμενοι σε εμάς είπαν: "...Κάποιο Άγιο έχει το παιδί, επιστημονικώς δεν θα έπρεπε να βλέπει..!!"

Την ίδια μέρα οι γιατροί σταμάτησαν τα φάρμακα και κάθε θεραπεία, μου έδωσαν εξιτήριο και φύγαμε. Πριν ευχαριστήσω το γιατρό κ.Πολυχρονίου, τον ρώτησα:

"..Γιατρέ, λέγατε για άλλες εγχειρήσεις, μήπως θα έπρεπε να ξαναπεράσουμε;.."

Εκείνος χαμογέλασε και μου είπε:

"..Να τον πάτε στον γιατρό,τον άγιο, που έχετε προστάτη σας. Εγώ πια είμαι αχρειαστος για το παιδί σας, ο Παρασκευάς είναι υγιέστατος.."

Δεν δέχτηκε να πάρει χρήματα και μου είπε να ανάψω και για εκείνον ένα κεράκι στον Άγιο μας. Έτσι πάτερ ήρθαμε όλοι εδώ, η γυναίκα μου, τα παιδιά μου, η κουνιάδα μου με τον σύζυγο της και φυσικά ο Παρασκευάς.

Πριν καλά-καλά τελειώσει ο κ.Μπάφας, βούρκωσε και έκρυψε το πρόσωπο του στις δύο παλάμες του. Εμείς αρκεστήκαμε να κάνουμε το σταυρό μας και να ψελλίσουμε: "..Αρχάγγελε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.."

Πρωτοπρεσβυτέρου Ευστρατίου Δήσσου, ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ, Τόμος Ε`

Πηγή: proskynitis.blogspot.gr